

Odpovědi přinese čas a moje práce

V minulém vydání STOPu jsme dali v rubrice Zeptali jsme se za vás prostor nově zvolené zástupkyni starosty Marcelce Plesníkové. Druhým nově zvoleným zástupcem starosty je Pavel Jaroš. Také jemu jsme položili pár otázek. Ty se netýkaly jen dopravy, životního prostředí nebo sociální péče, tedy oblastí, které má ve své kompetenci.

Vaše tvář byla donedávna pro většinu našich občanů neznámá a je pochopitelné, že se v současné době k vaší osobě váže řada vyřčených i nevyřčených otázek.

To chápu, vždyť toto je moje první volební období. Dosud jsem na třináctce nepůsobil ani jako člen zastupitelstva. Tady jsem opravdu nováčkem a hned ve funkci zástupce starosty. To ale neznamená, že s komunální politikou nemám zkušenosti. Ty sbírám od roku 2008, kdy jsem nastoupil jako poradce náměstka primátora. Praha je výjimečná tím, že je zároveň kraj a také obec, takže i magistrátní politiku považují za komunální. Víím, že občané chtějí, aby se jejich život zlepšoval, což je pochopitelné a správné, a aby se také stále zlepšovaly činnosti a služby, které komunální sféra nabízí. Na mně teď je, abych k tomu, spolu s kolegy, přispěl. A odpovědi na vyřčené i nevyřčené otázky? Ty přinese čas a moje práce.

Víte, čeho byste chtěl v jednotlivých oblastech vaší působnosti dosáhnout?

V sociální oblasti bych považoval za úspěch vybudování Domu pro seniory, protože toto zařízení tady opravdu chybí. Domnívám se, že by měly dostat zelenou i startovací byty pro mladé manželské páry. Ne všichni mají možnost koupit si hned nový byt nebo si vzít hypotéku. A tyto byty by jim určitě v začátcích pomohly. Větší pozornost bychom měli věnovat i matkám samoživitelkám. Umím si představit, že by tady byl i azylový dům pro matky s dětmi, zaměřím se také na potřeby seniorů... Všechno ale stojí peníze. A ty podstatnou měrou rozhodují o tom, kolik z toho, co si občané přejí, budeme schopni realizovat.

Co se týká životního prostředí zastávám názor, že přírodu musíme chránit a opatrovat. To v každém případě. Ale rozumně. Určitě nemám problém s tím, že by pár náletových dřevin udělalo místo něčemu smysluplnému. Rozhodně by mi ale vadil každý neopodstatněný zásah, který by naše životní prostředí zbytečně poškozoval. A doprava? Je nutné udržet v co nejpříjemnější podobě dopravní obslužnost. Praha 13 má tu výhodu, že leží na trase metra. Co nás ale trochu trápí je doprava autobusová a propojenost s okolními městskými částmi.

Ve funkci zástupce starosty jste poměrně krátkou dobu. Jaké jsou vaše první dojmy?

Musím říci, že moji předchůdci a jejich kolegové odvedli obrovský kus práce. Když se člověk projde po třináctce, je to vidět na každém kroku – nový a ekonomicky „úsporný kabát“ mají všechny naše školy, školky, polikliniky, zmizela původní šed panelových domů. Centrální park a řada sportovišť poskytují dětem i dospělým možnost příjemného využití volného času... Jak ale říká klasik, vždy je co zlepšovat.

V současné době budete asi daleko častěji jednat s lidmi. Jste diplomat?

Na jednání s lidmi jsem zvyklý. Nejsem přízračem dlouhých diskuzí o ničím, maximalistických verzí a nemám rád, když někdo operuje údaji typu – jedna paní povídala, říká se, dobře informovaný zdroj, který si nepřeje být jmenován, tvrdí... Vyhovuje mi, když se vše potřebné dozvíím jasně, stručně a srozumitelně, když mají jednání spád a když jsou požadavky, se kterými se na mě lidé obracejí, střízlivé a reálné. Jak se říká, musíme stát no-

hama na zemi. A k té diplomacii – mám zhruba tříletou zkušenost z práce na Ministerstvu zahraničních věcí ČR, tak snad jsem se něco naučil.

O tom, že vaše práce vyžaduje komunikaci s lidmi, jsme už hovořili. Dokážete naslouchat a povídat si ještě i doma?

Myslím, že ano. Nejsem zvyklý nosit si problémy z práce domů a naopak věci, týkající se soukromého života, do práce. I tak musím připustit, že od pondělí do pátku moc času na jakékoli povídání není. Ještě že máme víkendy.

Život nepřináší jenom výhry. I když si to rozhodně nikdo nepřeje, může se stát, že něco zkrátka nevyjde. Jak dokážete přijmout prohru?

Pochopitelně, že mě to štve. V drtivé většině ale hledám příčinu neúspěchu u sebe. Zkrátka jsem asi neudělal všechno proto, abych uspěl.

Myslíte, že vám ještě zbyde nějaký čas na koníčky? Umíte relaxovat?

I když má člověk hodně práce, na odpočinek a koníčky by si čas najít měl. Rád sáhnu po nějaké dobré knížce, mou zálibou je myslivost, ale také cestování. Jsou místa, která mi stačí navštívit jednou, a ta, kam se rád vracím. Například do Vídně, do Paříže, ale také do jižních Čech... Mým opravdu velkým koníčkem je historie. Dokonce jsem hodně váhal, zda studovat ekonomii nebo historii na filozofické fakultě. Takže o místech, kam cestuji, toho dost vím. Je ale pravda, že s věkem se mění priority. Dříve jsem hodně cestoval s kamarády. To byly spíš poznávací dovolené, kdy jsme si za pár dnů prohlédli „půlku světa“. Když má člověk rodinu, mnohdy upřednostní lehátkovou dovolenou u moře. Bezdědně si „odpočinu“ i na chalupě. Baví mě práce na zahradě, pěstování růží, řezání a štípaní dřeva, péče o stromy, skalku, ale když mám vzít do ruky kladivo nebo šroubovák, tak nejsem vůbec nadšený. Zkrátka kutil už ze mě nebude. **Kdybyste mohli znovu rozhodnout, jakým směrem se bude váš život ubírat, změnili byste něco?** Na to není jednoduché odpovědět. Většinou je člověk něčím limitován – místem, kde žije, finančními poměry... Kdybych se narodil znovu, asi bych chtěl být kunsthistorikem. Vždycky jsem obdivoval historické objekty, obdivuji starý nábytek, křišťálové lustry, staré koberce, krásné obrazy... Na startovní čáře života ale nikdo dvakrát nestojí. Proto se snažím žít a pracovat tak, abych neměl čeho litovat a za co se stydět.

Eva Černá

- Ing. Pavel Jaroš se narodil 8. 10. 1966 v Praze
- Vystudoval VŠE v Praze – obor finance a úvěr
- Působil jako odborný asistent na katedře měnové teorie a politiky, v devadesátých letech působil v bankovní sféře, po roce 2000 ve státní správě, v roce 2008 nastoupil na Magistrát hl. m. Prahy jako poradce náměstka primátora, poté jako šéf jeho sekretariátu
- V listopadu 2014 byl zvolen zástupcem starosty Prahy 13 s kompetencí pro sociální politiku, životní prostředí a dopravu
- Je ženatý a má dvě děti (manželka Renata, dcera Kateřina 19 let, syn Adam 11 let)